

Illuminátusok: 7. Testvériség – *nácizmus*

Az eredeti polgári harci jelszó harmadik részét jelenti a *testvériség*. Önmagában nagyon szép jelszó, mert azt sejteti, hogy ne emeljük magunkat mások fölé, hanem embertársainkat úgy tekintsük, mint egy-azonos család részeit. Ennek hangoztatása azt is magában hordozza, azt is jelenti, hogy a világ valamennyi személye testvér, azaz nincs családi különbség sem köztünk.

Azt sugallja a jelszó, hogy az ember a világ valamennyi embere iránt egyformán érezzen, senkit, semmilyen formában ne különböztessünk meg, sem a viselkedését, sem az érzéseit tekintve.¹ A jelszót megfogalmazók az emberiségre nézve károsnak ítélték az idegenekhez való viszonytal szemben mind a szülő/gyermek viszonyt, mind pedig a családon belüli testvéri viszonyt, mert ezek minden nem a családhoz tartozó személyt a családon belüliekkel szemben hátrányosan különböztetnek meg. Károsnak ítélték a férj/feleség megkülönböztető viszonyt is és a szabad szerelmet, a kötelék nélküli párkapcsolatokat hirdették meg. A jelszó egyik még ma is hirdetett formája az, hogy *mindenki mindenkié*, azaz senki nem tartozhat senkihez.²

Már első ránézésre is önellentmondást tapasztalunk itt, mert ez a jelszó alapvetően ellenkezik az emberi psziché lényegi részével, ami az érzelmek forrása, és aminek a szülő és az utód mindig kiemelt jelentőségű része volt. Az emberi személyiségvonások Eric Berne munkássága alapján alapvetően három rendbe sorolhatók. Az egyik rend az ú.n. szülői személyiség alkotót alkotja, ami valójában az egyed társadalmának az egyed felé tolmácsolt kultúráját hordozza. Ez a szokásoktól kezdve a társadalom elfogadott szabályain keresztül a szülő–gyermek viszonyig számtalan tudatalattivá alakult fogalmat és viselkedési szabványt tartalmaz. Ettől az egészséges embernél elválik a felnőtt, azaz a tudatos személyiség, ami a tudatos döntésekhez szükséges gondolatokat, fogalmakat, viselkedési formákat tartalmazza és tükrözi. A harmadik alkotóelem az ú.n. gyermeki, ami megint csak tudatalatti formában az érzelmek tároló helye, és az érzelmi kötődések sorozatán keresztül határozza meg az egyén viselkedését. Ezek hasonlóak a platóni étvágy, akarat és észszerűség fogalmakhoz, ahol Platón az akaratot tekintette a felnőtt megnyilvánulásnak.

Az emberben ez az utóbbi az örökléstan folyamatokon keresztül meghatározott. Az érzelmek az idegrendszer működési módjának szerves részei, és egyénileg rendkívül eltérőek. Öröklődik mind az idegrendszer érzékenysége, a válaszadási sebessége, az érzelmek mélysége és tartóssága, ezért ezek egyike sem határozható meg semmiféle nevelési folyamattal, ezek nem tartoznak a tudat ellenőrzési szerepköre alá. A kisgyermek megszületésekor alapvető jelentőségű a későbbi kiegyensúlyozott érzelmi viselkedése szempontjából, hogy a szülőanyához milyen mértékben tud kötődni. A természetes

¹ Az alapgondolat Platón *Republika* c. munkájából ered, ahol Platón a született alárendelő hatalom fenntartása érdekében javasolta a szigorú születésszabályzást, beleértve a hibás újszülöttek megsemmisítését és a szelektív nevelést, oktatást. Ebben a társadalmi rétegek gyerekeit elkülönítik a szüleiktől, hogy ne is ismerjék azokat. Így valamennyi szülőkorú embert a szüleiknek kell tekinteniük, válogatás nélkül, de csakis azért, hogy velük szexuális kapcsolatot ne létesítsenek.

² Webster (1921), Nesta H.: *World Revolution*, Constable and Company, London, p.: 35. Szélsőséges megvalósításában a teljes poligám kapcsolatok szabadsága szerepelt, de nem csak a férfi és a nő kapcsolatában, hanem homoszexuális értelemben véve is. Ez a gondolat is szerepel Platón eszméi között.

táplálásnak nem csak az a jelentősége, hogy a gyermek az anyától megkapja az életben létehez szükséges tápanyagokat, immunizáló gyógyszereket, hanem legalább annyira fontos az, hogy az anyához testileg kapcsolódik és az anyaméhben élvezett védettségét az anya testközelsége visszaadja. Az anya és a gyermek között ezért egy természetes érzelmi kapcsolat alakul ki, amit mind az anyai, mind a gyermeki szeretet és ragaszkodás kifejez. Ha ettől megfosztják a gyereket, akkor a személyisége alapvetően megzavarodik és a későbbi egyéniségére károsan hat ki.

A családban és szeretetben felnövekvő gyermekből általában az életben is sokkal sikeresebb, magasabb szintű szellemi és fizikai teljesítményekre alkalmas felnőtt válik.³ A családi élet ugyanakkor óhatatlanul a megismertség révén is közelebb hozza a család tagjait és ezért az egymással szembeni érzelmi viszonyuk is más lesz, mint a társadalom többi személyével szembeni viszony. Ezt akarja a jelszót létrehozó szellemi erő megszüntetni.

Az ember érzelmei azonban akkor is léteznek, ha nem családban nő fel. Két ember egymással szembeni jelekre, jelzésekre, kihívásokra mindig érzelmekkel is válaszol, és ezek az érzelmek többnyire nem vonhatók a racionális gondolkodás ellenőrzése alá. Vannak, akik szimpatikusak, vannak, akik nem. Vannak, akiknek a megjelenése, a szelleme örömteli hatást váltanak ki, vannak, akiké nem. Ezen alapszik, pl. a barátság gyakorlata. A barátság két ember közötti érzelmi kapcsolat, ami az egyéniségnek azon mélységeit is kimutatja, amiket másokkal szemben az egyén képtelen – és saját biztonsága érdekében valóban nem is célszerű neki kimutatni. A barátság csak nagyon kevés személyt érinti. Akinek rengeteg a barátja, annak általában egy sincs. Igazi barát sem lehet több egy ember életében, mint talán egy tucat és ez független a szexuális beállítottságtól.

A család megszüntetésével a származásból eredő különbségeket kívánták a jelszó megfogalmazói felszámolni, mégis, a gyakorlatban a család és mindenféle emberi közösség szétveréséhez vezetett.⁴ Holott még a magyar államalapítás korában is, pl. a magyar nagycsalád a 60-70 fős közösségével nem a másik alávetését, hanem az együttműködést szolgálta, és ezzel a társadalom hatékonyabb működését jelentette.⁵ A családok tagjainak egymással való házasodása az egész családi kapcsolatrendszer és ennek érzelmi hálózatát rendkívül széles körben kiterjesztette, és csakis az alárendelő szemléletű társadalomban állította szembe az egyik családot a másik családdal, azaz vált az egyik a másik ellenségévé.

A *testvériség* jelszavát is zászlójára tűzte egy XX. századi politikai mozgalom, a náciizmus, de nem a fenti értelemben véve. Ott éppen a *germán testvériség* a megkülönböztetést jelentette mindenki mással, az ú.n. alsóbb rendűekkel szemben. Ez a felfogás teljesen megfelel az *úrrászületettség* fogalmából eredőnek. Nem véletlen, hogy ugyanezt láthatjuk a zsidó államban, amellyel majd a következő részben, mint cionizmussal foglalkozom. A náciizmus a XX. századi német nemzeti szocialisták eszmerendszere volt. A náciizmus alapjaiban szocialista elképzelés, ezért a kommunizmusnak szoros rokona, és mint ilyen egyáltalán nem jobb-, hanem baloldali eszmerendszer. Ám amíg a kommunizmus eszmerendszerében a nemzetköziség meghatározó tényező volt,⁶ a náciizmus nemzeti jellegű volt, és a fajelmélettel megfejezve a német hadurak felsőbbrendűségének lett a kegyetlen

³ Lásd erről a Magyar Hírlap 2004. szeptember 4. számában megjelent *Ahogy tetszik – interjú; Ranschburg: A nem túl jó házasság sem a legrosszabb.*

⁴ Webster (1921), p.: 32-33, 44-48.

⁵ László (1967) Gyula: *Hunor és Magyar nyomában*, Gondolat, Budapest, p.: 98, László (1997) Gyula: *A honfoglaló magyar nép élete*, Püski, Budapest, pp.: 129, 148-152.

⁶ A kommunizmus eszmerendszerének a hazug volta itt is kibukott. Mindenki egyenrangú volt, de a nemzetközi munkásosztályt az orosz munkásosztály vezette és annak is az élcsapata, a Szovjetunió Kommunista (Bolsevik) Pártja, mint legfelsőbb úr. Nemzeti szín a nemzetköziség eszméjében, mindenki egyenlő, de vannak egyenlőbbek, mint a többiek.

esmerendszere. Volt még egy megkülönböztető jellege a náciizmusnak a kommunizmussal szemben: nem hazudott, nem tagadta a céljait, nem leplezte annak végrehajtására kidolgozott tetteit. Így pl. nyíltan hirdette az általa károsnak ítélt zsidóság megsemmisítését, az általa alacsonyabb rendűnek vélt népek – pl. a szlávok – szolgává sorolását, területeik elvételét, meghódítását, onnan az emberek kiűzését, ha kell megsemmisítését.⁷

A náciizmus valójában ugyancsak helyettesítő vallásnak tekinthető.⁸ Eszmei háttéréhez nagymértékben hozzájárult Wagner, a zeneszerző, aki a *Niebelung Gyűrűben* valójában a Grál legendát teljes mértékben a germán, a német kultúrkörre dolgozta át, és teremtett belőle egy zenei ciklust. Ezzel a német főnemességet az isteni körbe emelte föl, és kiválasztottság tudatuk kiépüléséhez szolgáltatott legendai alapokat. Ugyanakkor eszmei háttérrel is nyújtott az egyesült német királyságok, hercegségek európai felsőbbrendűségi tudatához.

Többek között erre az eszmei háttérre is épült aztán a pán-germán mozgalom.

Az eszmerendszer kialakulásához nagymértékben hozzájárultak a XIX. század rasszista ideológusai is, mint pl. a francia Arthur Gobineau gróf és az angol Houston Stewart Chamberlain gondolkodó, de felhasználták a német filozófus, Friedrich Nietzsche eszméit is.⁹ Az ő felfogásuk ugyancsak nagymértékben emlékeztet az Ószövetség rasszizmusához, mert ők is a saját rasszukat tekintették isteni kiválasztottnak, akiknek isteni joguk mások, az alacsonyabbrendű emberek fölött uralkodni. Ezekhez adódik ugyancsak a XIX. században felerősödött nacionalizmus. Nacionalista felfogást tükrözött Rousseau (1712), majd később Burke, Jefferson, Fichte, Locke, Mazzini (+1872) gondolati rendszere is, ahol végső soron az ember, már mint nemzeti polgár, és nem mint isteni tárgy jelenik meg.¹⁰ Az isteni kiválasztottság ugyanis az ugyanebben a korban erőteljessé váló anyagelvű felfogás tükrében elveszítette a jelentőségét.

A rasszizmusnak ideológiává érésében nagy szerepe volt Gobineau: *Az emberi fajok különbözősége* (1853) c. munkájának, amiben a fehér ember felsőbbrendűségét hirdette meg. Felfogása szerint a fehér ember, az árja elit vére felhígult a nem-árja népekével, ezért a civilizáció hanyatlak és ez a hanyatlás a demokráciában jelenik meg, abból mérhető le.¹¹ Gobineau francia főnemes, a született előjogok harcos képviselője, a demokrácia ellenzője volt. Teljes mértékben ezt a felfogást képviselte Adolf Hitler is, aki *Mein Kampf* c. könyvében elutasítja a demokráciát és a vezér mindenekfölötti jelentőségével fejelte meg a német vér felsőbbrendűségének a hitét.¹² Friedrich Nietzsche (1844-1903) felfogásában, már a XIX. század második felében megjelent az önmaga fölé emelkedő, felsőbbrendű (szuper) ember képze.¹³ Ugyan nem hivatkozási alapként, hanem követelményként, elérendő lehetőségként, de Nietzsche a jó és gonosz mögött mégiscsak az emberi rasszok különbségét látta. Maga

⁷ Hitler (1972), Adolf: *Mein Kampf*, Radius Book/Hutchinson, London, pp.:83, 85, 88, 99, 102, stb. Itt fokozatosan vezeti fel a szlávoknak és a zsidóknak a németeket kiszorító eszméjét, hogy aztán a vérkeveredés lerombolja a faj kiválóságát (p.: 260), és ez az örök teremtő ellen elkövetett bűn (pp.: 268-269), a felsőbbrendű joggal igazza le az alsóbb rendűt és ne keveredjen a vére idegennel (p.: 271), mert csak az árják jelentik a földön az 'embert'. És minthogy az árják legfőbb földi ellenlábasai a zsidók (p.: 272), azok meg csak paraziták (p.: 277), eljut oda, hogy kijelentse (p.: 296), pusztulniuk kell a német élettérből.

⁸ Baigent (1990), M. & R. Leigh: *The Temple and the Lodge*, Corgi, London (Eredetileg 1989), pp.: 191-201

⁹ Dimont (1994), M.I.: *Jews, God and History*, (Revised and updated edition) Mentor Book, p.: 328.

¹⁰ Dimont (1994), p.: 328.

¹¹ Dimont (1994), p.: 328. De nem csak Gobineau tekintette a demokráciát a társadalom betegségének, Platón alapján így vélekedett Nietzsche is. Az erőt istenítették és ezt visszhangozta Hitler is a könyvében, a tetteiben.

¹² Hitler (1972), pp.: 69-77.

¹³ Szerinte a mai ember az állat és a felsőbbrendű ember között kifeszített húr közepén van. Vagy állattá süllyed, vagy felsőbbrendű emberré akar válni és válik azzá. A *Zarathoutra*, 4. részt Idézi Thompson (1999), Mel: *Ethical Theory, Hodder and Sloughton*, London, p.: 98. A keresztény erkölcs a szolgaké és az embert állattá süllyeszti (pp.: 99-100). A szolidaritás a gyengék támogatása káros. Az erő etikája az egészséges. A feladat a saját helyzettel szembesülni, saját célt kitűzni, igent mondani. Az életre az Isten nélküli világban (p.: 103).

Nietzsche ugyan nem teremtett történelmet, de a könyve igen: az lett a XX. századi náci ideológia egyik alapja.¹⁴ Nietzsche első korszakának filozófiájában az ókori görög társadalomra szegezte tekintetét. S ha a műveltségben meg is különböztette az egymást kiegészítő apollói ésszerűt a dionüszoszi irracionálistól, de nem igazán értette meg annak kettős jellegét. Nem értette meg Dionüszosz személyét, s később magasabbra értékelte Apollónnál, elismerve a civilizált felszín mögötti barbár erők, az élet sötét oldalainak létjogát. És ebbe az általa megkövetelt irracionális, nem esztétikai síkra emelt életbe aztán ő maga bele is örült.¹⁵ Az Isten kiválasztottjai nála az árjak voltak, és azok kulturális örökségét pedig a görögök műveltsége jelentette,¹⁶ akiknek az ereje jelentette a gazdag, a főnök erkölcsét és nem a rabszolgáét. A gyengédség megértés és a szájalom, amit a kereszténység hirdet, szerinte a rabszolgák erkölcsét tükrözi, és ezért káros.

Az angol származású Houston Stewart Chamberlain Németországban élve ötvözte Gobineau szociális elméletét Nietzsche bölcséleti rendszerével és az évszázad hetvenes éveiben ébredő antiszemita nézetekkel. 1899-ben *A tizenkilencedik század alapjai* című könyvében németül fogalmazta meg nézeteit, majd 1911-ben angolul is kiadta a könyvét. Az előkelők, a nemesség felsőbbrendűsége nála már a nordikus, az északi ember felsőbbrendűségévé alakul át, és a faj és a vér valamiféle áltudományos szociológiává olvad össze. Létrejött a felsőbbrendű árja faj ideológiája.¹⁷

Ugyancsak meghatározó volt a náciizmus eszmerendszerének kialakításában Karl Ritter (1779-1859),¹⁸ aki a történelem, a geopolitika tudományok professzora volt. Téziseit tekinthetjük akár Marx Kommunista Kiáltványa antitéziseinek. Ugyancsak kidolgozta azt, hogy az árja rassz felsőbbrendűsége alapján hogyan veheti át előbb Európa, majd az egész világ kormányzását. Az istentelenség államának megteremtését látta szükségesnek, szembe állítva azt a nemzetközi bankárokéval. Az istent valóban ki is küszöbölték, és később a létét a germán mitológiából vett eszmékkel helyettesítették.¹⁹

Ritter szerint a (neki) jelenlegi (tehát a XIX. századi) játszma azzal kezdődött el, hogy 1773-ban Frankfurtban 13 arany- és ezüstműves úgy döntött, hogy a koronás főket el kell távolítani Európából, el kell törölni valamennyi kormányt és valamennyi szervezett vallást, hogy utat engedjenek a sátáni despotizmusnak.²⁰ Itt ezzel a későbbi Rothschild bankházat megalapító döntésre történik utalás, ami azért leginkább a képzelet világát jelenti, semmint a valóságot. Ritter hosszú távra adott tervét az istentagadó árja csoportok vezetői a náciizmus eszméjébe beolvasztották és céljuk a következőkben foglalható össze:

- Minden európai államot alá kell vetni a németeknek. Hogy ezt elérhessék, a német katonai junkereknek²¹ meg kell szerezniük az állam fölötti ellenőrzést.

¹⁴ Dimont (1994), p.: 329.

¹⁵ Hamvas (1993) Béla: *Hexakumion*, Életünk könyvek, Budapest, pp.: 406-416. Dionüszosz ugyanis a trákok földjén 'született istenség', az élet, az öröm istene volt, amit a trákok dörzsöltek a többisten-hívő görögök orra alá mondván: 'ha nem tisztelitek, bosszút áll fölöttetek!' Dionüszosz a görög mitológia, a felsőbbrendűség alapján valóban érthetetlen, és Nietzsche ebből volt képtelen kilépni, de még csak ki sem tekinteni.

¹⁶ Nietzsche életműve mindenesetre ellentmondásos értékelést tesz lehetővé: Egyrészt a gondolkodás történetének forradalmasítójának mondják, másrészt a kapitalizmus leghatékonyabb elméleti restaurátorának. Vagy a germán hegemoniát hirdető politikusnak, s ugyanakkor nagy egzisztencialista filozófusnak.

¹⁷ Dimont (1994), p.: 329.

¹⁸ Carr (1958), William Guy: *Pawns in the Game*, Angriff Press, Hollywood, California, p.: 4.

¹⁹ Carr (1958), p.: 152.

²⁰ Carr (1958), p.: 8. Carr a sátáni eszméknek tulajdonít kiemelkedő jelentőséget, holott mások lealacsonyítása, irtása nem föltétlenül igényli a sátáni felfogást. Egyszerű, mindenféle erkölcs nélküliség ugyanoda vezethet.

²¹ A *junkerek* fiatal nemes férfiak voltak, akikre épült Nagy Frigyes hadereje. A *junker* a német *junger* = *fiatal* (férfi) szó megfelelője.

- Megfelelő gazdaságpolitika kidolgozásával meggátolni, hogy a nemzetközi bankárok eluralkodjanak a gazdaságban.
- Előbb a propaganda hatoljon be a meghódítandó területre, azaz az 5. hadoszlop, majd a katonai erő, hogy felszabadítóként és ne hódítóként fogadják a németeket.
- Hidegvérűen kiirtani a kommunizmust és a zsidóságot, hogy az árja vezetők megszerezhessék a világ feletti uralmat.²²

A náciizmus kialakulásában még egy tényezőnek volt fontos szerepe: az I. világháborút lezáró Versailles-i békeszerződés a németeket következetesen megalázta és megnyomorította.²³ Ezért az a békekötés már magában hordozta a visszavágás igényét, a németekre rákényszerített békefeltételek megváltoztatását, azaz a II. világháborút.

A nemzetiszocialista mozgalom eszmerendszere alapvetően istentagadó volt. Meghatározó volt az eszmerendszerben a germán mitológia, Nietzschétől – hamisan²⁴ – eredeztetett fajelmélete és az I. világháborút követő békeszerződések igazságtalanságából fakadó bosszúvágy. A XIX. század második felében kialakult antiszemitizmus meghatározta a helyi zsidósággal szembeni viselkedést, amit aztán kiterjesztettek a világ teljes zsidóságára. A náciakat mozgóató szellemi erőket Adolf Hitler önvallomásából, a *Mein Kampf (Harcom)* című munkából ismerhetjük meg.

Ebből egyértelműen kiderül, hogy Hitler elvetette a népek önrendelkezését, a demokratikus intézményeket, magát a demokráciát. Az erőben és a vezérben hitt. Az osztrák parlamentet értelmetlen szócsata helyének tekintette, olyannak, ahol a germán fajt a többségbe került idegen fajok kiszorították, a pángermán mozgalmat az erejétől megfosztották. Ezért mind a Habsburgokat, mind az arisztokráciát hibáztatta: nem vonták be a német népet, az alsóbb osztályokat a pángermán mozgalomba!²⁵

A náciizmus eszmerendszerében a rasszizmus és az arra alapozódó antiszemitizmus meghatározó jelentőségű volt. A náci ideológiának ezért a másik meghatározó elemét a korábbi évszázadban kialakult munkásmozgalom vezetése, az ipari nagytőke és banktőke háttérében lévő zsidóság gyűlölete jelentette. Hitler a szociáldemokrácia, a szakszervezeti mozgalom elemzéséből arra következtetett, hogy mind a két oldalon a zsidóság képviselői állnak, sőt, a sajtót is ők uralják, ezért az igazság nem láthat napvilágot.²⁶ A zsidóságot kifejezetten a társadalomra káros rétegnek, fajnak ítélte. Azzal, hogy 1918-ban a német kommunisták forradalmat provokáltak ki, amivel a katonai helyzettel ellentétes következmények jártak, a németek I. világháborút követő helyzetéért Hitler elsősorban a zsidóságot tette felelőssé.²⁷ 1939 szeptemberében kijelentette:

²² Carr (1958), pp.: 5-6.

²³ Az I. világháborút követő békekötésekben a vesztesekre olyan föltételeket szabtak, ami fizikai létüket is veszélyeztette. A németek esetében nem volt titok, hogy a kiéheztetéssel gyakorlatilag az ő kiirtásuk volt a hátsó cél.

²⁴ Maga Nietzsche ugyanis ezt írta: "Mi hontalanok, fajilag és származás szempontjából túlságosan sokfélék és keverték vagyunk, mint 'modern emberek', s épp ezért nemigen csábít bennünket az a kísértés, hogy részt vegyünk abban a hazug faji önimádatban és erkölcstelenségben, amely ma Németországban a német érület jeleként parádézik, és amely a 'történelmi érzék' népénél kétszeresen hamisnak és tisztességtelennek hat. Mi, hogy egy szóval fejezzük ki magunkat – s ez legyen becsületszavunk! – jó európaiak vagyunk, Európa örökösei, az európai szellem évezredeinek gazdag, kincsekkel zsúfolt, de bőségben elkötelezett örökösei is: mint ilyenek, a kereszténységéből nőttünk ki, bár nem kedveljük, és éppen mert belőle nőttünk ki, mert őseink kereszténynek, kíméletlenül becsületes kereszténynek voltak, akik készségesen áldozták fel mindenüket, javaikat, vérüket, állásukat s hazájukat is a hitükért. Mi — ugyanezt tesszük." Nietzsche (1984) Friedrich: *A vidám tudomány* V. könyv, 377. fejezet. In: *Válogatott írásai*. Gondolat, Budapest, p.: 215-216.

²⁵ Hitler (1972), pp.: 84-89, 94-96.

²⁶ Hitler (1972), pp.: 46-50, 56-60.

²⁷ Hitler (1972), pp.: 170-187.

„Ha a zsidók egy másik világháborút akarnának kifejteni azzal a szándékkal, hogy elpusztítsák az európai árja népeket, akkor nem az árja népek lesznek azok, akiket megsemmisítenek, hanem a zsidók”.²⁸

Ezenközben már minden előkészületet megtettek ahhoz, hogy a Szovjetunióval együttműködve Lengyelországot lerohanják, feldarabolják és az ottani zsidóságot elszállítsák. Minthogy az is egyértelműen kiderült ebből a könyvből,²⁹ hogy Hitler – és következőképpen az általa vezérelt rendszer – alapvetően zsidóellenes, és a zsidóellenességük már a tettelegességig fajul, erre az időre Németországot már 300 ezer zsidó hitű, vagy zsidó származású lakosa elhagyta.³⁰ Hitler és a náci párt zsidóellenessége minden megnyilatkozásukból egyértelmű volt, de nem csak a harmincas évek második felében, hanem ez Hitler főművéből már 1924-ben minden kétséget kizáróan kiolvasható.³¹

A náciizmus azonban nem csak a zsidóság megsemmisítésére készült, hanem győzelme esetén valamennyi európai népet maga alá akarta gyűrti. Ezek egy részét alacsonyabb rendűnek ítélve,³² szándékában állt ki is irtani őket (zsidók, cigányok, szlávok), másokat meg az árja németeket kiszolgálókként akarta uralni. Ugyanakkor a saját népe életminőségét nagymértékben megjavította. Ernst Lehman, a náci rendszer biológusa 1934-ben az árják teljesebb életét a természettel való szorosabb kapcsolatban látta, amivel az árják testileg és lelkileg is erősebbek lesznek – és ez bizonyos mértékben a mai zöld mozgalom tételeiből is visszaköszön. Hitler maga is vegetáriánus volt és a rendszere komolyan foglalkozott a szerves földműveléssel, betiltotta az állatokon végrehajtott kísérleteket, és helyette – sajnálatosan – az általuk alacsonyabb rendűnek tartott embereken folytatták azokat.³³ Minthogy a felsőbbrendű faj életét elsősorban a természet-közeli mezőgazdaságban képzelte el, a német ‘fajnak’ egyre nagyobb ‘életteret’ akartak teremteni, ami egyértelmű volt Európa katonai meghódításával, és ez egyben az elfoglalt területek lakosságának nagy részben való kiirtását, a maradéknak szolgasorsra utalását jelentette.³⁴ A náci így tehát tudományellenesek voltak, a természetvallást részesítették előnyben, különös tekintettel a szakrális erdőkre. A Rousseau-i eszmék eltúlozva, eltorzítva és a Weishauptiak szolgai módon köszönnek vissza a náci eszmerendszerből!

A náciizmus németföldön jött létre és gyakorlatilag csakis ott működött. Ez volt az a terület, ahol Weishaupt és az *Illuminátusok* megtalálták a működésükhöz a megfelelő társadalmi háttérrel. A zsidókat kitiltó rendeleteket általában a XVII-XVIII. század során feloldották, ezért ekkor megkezdődhetett Európa zsidóságának az újra alakulása. Először Hollandia fogadta be őket.³⁵ A németeknél azonban ez csupán a XVIII. században történt meg. Minthogy ez a folyamat az amerikai kivándorlással párhuzamosan játszódott le, a

²⁸ Mónus (1996), Áron: *Összeesküvés: a Nietzschei Birodalom. A szabadkőműves bűnszövetkezet*. Interseas Ed. Santon, Isle of Man, p.: 15.

²⁹ Lásd a 11. Fejezetet: *A nemzet és a faj* címűt, Hitler (1972), pp.: 258-299.

³⁰ Halevy (1996), pp.: 26-27, Sanning (1983), pp.: 136-137.

³¹ Hitler (1972), pp.: 47, 52-56, 60, 258-299.

³² Hitler (1972), pp.: 70, 260, 262, stb.

³³ Bolt (2003). A harmincas évek végétől működtetett megsemmisítő munkatáborokban folytatták az élettani kísérleteket. De nem csak az iker kérdéssel, a nyomorékok minél gyorsabban történő megsemmisítésével foglalkoztak, hanem embereken folytattak olyan fertőző betegségekkel is kísérleteket, mint amilyen a tífusz, a TBC, a vérhas volt. Alapvető tapasztalat az, hogy ami a lombikban van, az onnan ki is kerül, ezért nem lehet azon csodálkozni, hogy a megsemmisítő táborokban ellenőrizhetetlen mértékben törtek ki éppen ezek a járványok.

³⁴ Hitler (1972), pp.: 85, 99, 101, 110, 115, 118-120, 125, 13. A cseheket emeli ki itt és tekinti, mint az árja fajt felhígító pacifistákat, majd a német szaporulatra hivatkozva nyitja meg a területi igények felsorolását. Itt meg elsősorban az oroszok jelentik a támadás életét.

³⁵ Dimont (1994), p.: 297.

Nyugat-Európában elsősorban az orosz elnyomás elől menekülő askenázi zsidóság jelent meg, telepedett be oda. Ez volt az a terület, ahová a Kelet-Európa zsidó értelmisége áramlott, ahol megtalálta a maga intellektusának megfelelő közeget. Ez volt az a terület, ahol a nemzetközi pénzkölcsönző bankhálózat létrejött, ez volt az a terület is, ahonnan a marxizmus elindult, és ahol a gyakorlati életben a nácizmus bukása után, szovjet fennhatósággal meg is valósult. Mindenekelőtt ez volt az a terület, ahol a kommunista eszmék elterjedésével párhuzamosan az antiszemitizmus is létrejött és kifejlődött, ahol az első a nevében is antiszemitizmust hirdető politikai párt megalakult.

A rasszizmus és a zsidóellenesség először Édouard Drumont 1886-ban kiadott *La France juive* című könyvében egyesült és alapozta meg Alfred Rosenberg nézeteit. Akinek az elmélete egyébként számos mózesi felfogást is tartalmazott, azaz a magasabbrendű fajta, a *Herrenrass* elmélete ószövetségi mintát tükröz.³⁶ A *huszadik század mítosza* című 1930-ban kiadott könyvében már kifejlett fajelméletet képviselve programot nyújtott a zsidóság megsemmisítésére. A Náci Párt tagjaként a jelszava, az *Öld meg a zsidót* volt!³⁷ Erre a jelszóra épült aztán fel Belsen és Auschwitz. Mindezekhez alapot az *antiszemitizmus* teremtett. Az antiszemitizmusra viszont a XIX. század végén létrejött cionista mozgalom volt a zsidóság válasza. Ezt vizsgáljuk a következő részben.

³⁶ Marschalkó (1958) Lajos: *Világhódítók*, Süli, London, pp.: 11-23.

³⁷ Dimont (1994), p.: 331. Ugyanakkor a másik oldalról nézve nem feledhetjük el a Törvényt sem, ahol, pl. 5Móz 7:2 hasonló értelemben rendelkezik más népek fölötti győzelem esetén.